

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Живко Ангелов Велчев,

член на научно жури за защита на дисертационен труд за присъждане на образователна и научна степен “доктор”

Съставът на научното жури, на което съм член е определен със заповед № 868/18.03.2025 г. на ректора на Югозападния университет „Неофит Рилски“, във връзка с провеждането на публична защита на дисертационен труд на тема “Европейска заповед за разследване”, за присъждане на образователна и научна степен “доктор” по докторска програма „Наказателен процес“, професионално направление 3.6. “Право”, област на висше образование 3. “Социални, стопански и правни науки” на **Джорджия Красиминова Папучарова** – редовен докторант към катедра „Публичноправни науки“, в Правно-историческия факултет на ЮЗУ „Неофит Рилски“, с научен ръководител – **проф. д-р Добринка Иванова Чанкова**.

I. Биографични бележки за докторанта.

Джорджия Красиминова Папучарова е придобила през 2017 г., образователно-квалификационната степен „магистър“ по специалност “Право” в Правно-историческия факултет на ЮЗУ „Неофит Рилски“. Има три години опит като правен съветник и една година и половина опит в отдела за съответствие на ИТ дистрибуторска компания.

II. Обем и структура на дисертационния труд.

Представените от докторанта документи и материали представляват пълен комплект, необходим за законосъобразното протичане на защитата. Дисертационният труд в съответната форма се придружава от автореферат и автобиография. Авторефератът отговаря на изискванията по отношение на неговото съдържание, съответства на структурата и съдържанието на дисертацията, явявайки се нейното ясно и точно резюме. Във връзка с темата на дисертацията, докторантът има три научни публикации.

Дисертационният труд съответства на изискванията на Вътрешните правила за развитие на академичния състав в ЮЗУ „Неофит Рилски“ (Приети с Решение от Академичния съвет на ЮЗУ „Неофит Рилски“ на 20.04.2011 г., посл. изм. и доп. с Протокол № 8 на Академичния съвет от 15.05.2024 г.) и като качество удовлетворява изискванията за придобиване на ОНС „доктор“. Не са допуснати нарушения на Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ) и Правилника за прилагането му.

Представеният труд е с обем от 188 страници. Структурата на дисертацията е обусловена от целите и задачите на изследването и включва увод, пет глави, заключение и библиография на използваната литература. Справката на литературните източници обхваща 33 заглавия научна литература, 15 интернет източника, 25 нормативни акта, 18 стратегически акта, 13 източника на съдебна практика и 6 фигури/таблици. Направените бележки под линия са 168. Използваната методика на изследване е актуална.

Докторантът е изпълнил минималните национални изисквания по чл. 26, ал. 2 и 3 на ЗРАСРБ и съответно по чл. 24, ал. 1 на Правилника за прилагане на ЗРАСРБ за образователната и научна степен „доктор“.

В **увода** е очертана темата на дисертационното изследване, обоснована е актуалността и значимостта на изследването, а именно ключовата роля на международното правно сътрудничеството в борбата с трансграничната престъпност и по-конкретно в условията на прогресивна глобализация и дигитализация, предоставящи нови хоризонти пред извършителите на престъпления. Изведени са на преден план предмета, целта, научно-изследователската хипотеза и поставените задачи на изследването.

В **глава първа**, озаглавена „Същност, история, органи и модели на международно сътрудничество по наказателноправни въпроси“, се цели проследяване на историята на международното правно сътрудничество, осмисляне на неговите модели – този на правната взаимопомощ и на сътрудничеството, основано на принципа на взаимното признаване, примери за различни механизми, принадлежащи към тези модели, специфичната роля на компетентните институции в областта на международното правно сътрудничество (МПС) по наказателноправни въпроси, плавен преход към дефиниране на начина, по който комплексния характер на Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно Европейската заповед за разследване (ДЕЗР) измества молбата за правна помощ съгласно Конвенцията за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между държавите членки на Европейския съюз (ЕС) от 2000 г. Проследява се еволюцията на доказателствено право в ЕС до въвеждането на цялостна система за получаване на доказателства по наказателни дела, основана на принципа на взаимното признаване и обхващаща всички видове доказателства и установяване на общи стандарти за събиране на доказателства в областта на наказателния процес чрез създаването на механизма на Европейската заповед за разследване (ЕЗР).

Във **втора глава**, озаглавена „Анализ на Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно Европейската заповед за разследване“, е направен общ преглед на ключови разпоредби на

ДЕЗР, анализ на обхвата на ДЕЗР, отделено е особено внимание на въпроса за допустимостта на доказателствата, събрани чрез механизма на ЕЗР, изследва се подробно понятието „издаващ орган“ в контекста на приложението на ЕЗР и е направен фокус върху основанията за отказ на признаването и изпълнението на Европейска заповед за разследване.

В **трета глава**, озаглавена „Европейската заповед за разследване във връзка с други форми на правно сътрудничество“, се разглежда връзката между ЕЗР и други сходни инструменти за правно сътрудничество по наказателноправни въпроси. Налице са трудности в интерпретирането на регулациите на различните инструменти за правно сътрудничество по наказателноправни въпроси между държавите членки на ЕС и след транспонирането и съответно практическото приложение на регулацията относно ЕЗР.

В **четвърта глава**, озаглавена „Транспониране на Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета в Българското национално законодателство“, се разглежда историята на приемането на Закона за Европейската заповед за разследване в изпълнение на задълженията на Република България, пряк резултат от членството ѝ в Европейския съюз

В **пета глава**, озаглавена „Транспониране на Директивата от различните държави членки“, се разглеждат подходите, които използват държавите от ЕС, за да въведат разпоредбите на ДЕЗР, които могат да бъдат класифицирани в няколко групи: транспониране в специален закон; транспониране в общ закон относно признаване на решенията на ЕС по наказателноправни въпроси; транспониране чрез допълнение и/или изменение на съответния Наказателно-процесуалния кодекс в държавата.

В **заключението** авторът прави изводи във връзка с направения анализ.

III. Характеристика и оценка на дисертационния труд.

1. Работата представлява цялостно и системно изследване на Европейската заповед за разследване.

2. По своя обем, структура, съдържание, както и с оглед на използваната научна литература и нормативните актове, дълбочината на научния анализ и значимостта на изводите и научните приноси, трудът напълно отговаря на критериите и изискванията за монографично изследване.

3. Много добре е обоснована актуалността и значимостта на темата и методически правилно и ясно е изградена структурата на дисертационното изследване, обосновани са аргументи за формирания предмет на изследването.

4. Разработването на представената тема осигурява своеобразно попълване на съществуващата празнота в теоретично и практическо отношение.

5. Авторът е проявил самостоятелност към изследваната проблематика и е аргументирал своите изводи.

6. Научният апарат е детайлен, с пунктуално и прецизно цитиране.

IV. Публикации по темата на дисертационния труд:

1. Papucharova G., Short Profiles of Different European Investigation Order Domestic Regulations in the European Union, International Conference Knowledge-based organization, Vol. XXV, No 2, 2019; pp.169 – 175;

2. Papucharova G., The request for mutual assistance and the European investigation order – Is the modern legal assistance instrument better than its predecessor? International Conference Knowledge-based organization, Vol. XXVI, No 2, 2020; pp. 211 – 216;

3. Папучарова Д., Европейска заповед за разследване и съвместен екип за разследване – в процес на издаване в Юридическото списание на Нов български университет.

Представените научни публикации позволяват да се допълни дисертационния труд, разкриват част от анализа на научните и научно-приложни приноси, както и на авторските постижения. Отличават се с прецизност, аналитичност и обоснованост на авторовата позиция.

V. Научни и научно-приложни приноси в дисертационния труд.

Научните и научно-приложните приноси в дисертационния труд са **многобройни и имат различна тежест и значение**. Най-важните, основните и съществените приноси, се заключават в следното:

1. Трудът представлява първото българско детайлно, систематично и цялостно изследване на проблематиката на Европейската заповед за разследване като модерен инструмент за международно сътрудничество по наказателноправни въпроси, с подчертан фокус и върху европейската му регулация и върху транспониращото националното законодателство на Република България. То включва обзор на научни разработки пряко и косвено свързани с темата от български и чужди автори, съдебна практика от националното и международното правораздаване, както и други вътрешни и наднационални актове и документи, имащи отношение към института на ЕЗР.

2. Изяснява се възможно най-детайлно докъде се разпростира приложението на тази система за правно сътрудничество в сферата на доказателственото право и как се осъществява обезсилването на предшестващите ЕЗР инструменти. Разгледани са основните принципи, въз основа на които функционира тази форма на сътрудничество. Изследването

преминава през всички основни моменти от жизнения цикъл на ЕЗР – от нейното издаване във формата на единен стандартен формуляр, през нейното предаване, признаване и изпълнение, като прави подробно тълкуване.

3. Авторът успява да анализира и изясни съдържанието на основанията за отказ на признаването и изпълнението на ЕЗР, което е от ключово значение за правилното разбиране на този правен институт и неговото приложение. Направените разсъждения по проблема относно защитата на основните права на човека в контекста на приложението на ЕЗР са основен аспект от настоящия труд и водят до логични препоръки за усъвършенстване както на релевантния текст от ДЕЗР, така и в променения вече след делото Гаванозов II ЗЕЗР.

4. Извършеният в труда общ преглед на различните видове транспониране на ДЕЗР в държавите членки и очертаването на няколко кратки примерни профила на избрани национални законодателства дава като резултат дефинирането на особености при приложението на ЕЗР, на добри практики и някои пропуски, които поставени на общия фон на европейско равнище и в частност на фона на българския транспониращ закон, довеждат до допълнителни препоръки за подобряване на приложението на тази форма на сътрудничество и от практическа, и от правна перспектива.

5. Извършеният сравнително-правен анализ между ЕЗР и други сходни на нея инструменти за международно сътрудничество по наказателноправни въпроси идентифицира техните допирни точки, силни и слаби страни и води до обоснован извод, че в доста хипотези ЕЗР предлага по-ефективни и бързи механизми за събиране на доказателства и носи свои отличителни характеристики, които я правят тясно специализирана и ефективна в борбата с трансграничната престъпност.

VI. Препоръки.

С оглед на цялостната положителна оценка за разработения от докторанта Джорджия Красиминова Папучарова дисертационен труд, бих искал да отправя препоръка за бъдещо продължаване на изследването на въпроси, касаещи теоретичните знания и практическите умения по отношение на Европейската заповед за разследване. Докторантът следва да продължи да следи научните издания по проблематиката, като ясно и пунктуално откроява собственото си мнение в бъдещите си публикации.

VII. Заключение.

Предвид изпълнението на всички нормативно установени изисквания за разработване и защита на дисертационен труд за присъждане на образователна и научна степен “доктор”, съгласно чл. 6, ал. 3 от Закона за развитието на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ) и на чл. 27, ал. 2 от Правилника за прилагане на ЗРАСРБ, и с оглед на направената

цялостна оценка върху представения дисертационен труд, **изразявам положителната си оценка на дисертационния труд и предлагам на уважаемото научно жури да вземе решение да бъде присъдена на Джорджия Красимирова Папучарова образователната и научна степен “ДОКТОР”** в област на висше образование 3. “Социални, стопански и правни науки”, професионално направление 3.6. “Право”, докторска програма „Наказателен процес“.

Изготвил становището:

Доц. д-р Живко Ангелов Велчев

15.05.2025 г.

гр. София

STATEMENT

by **Assoc. Prof., Zhivko Angelov Velchev, PhD,**

Member of the Scientific Jury for the defense of a dissertation for the award of the educational and scientific degree "Doctor"

The composition of the scientific jury, of which I am a member, is determined by Order No. 868/18.03.2025 of the Rector of the South-West University "Neofit Rilski", in connection with the public defense of a dissertation on the topic "European Investigation Order", for awarding the educational and scientific degree of "Doctor" in the doctoral program "Criminal Procedure", professional field 3.6. "Law", field of higher education 3. "Social, Economic and Legal Sciences" by **Georgia Krasimirova Papucharova** – full-time PhD student at the Department of Public Law, at the Faculty of Law and History of SWU "Neofit Rilski", with supervisor – **Prof. Dobrinka Ivanova Chankova, PhD.**

I. Biographical notes for the PhD student.

Georgia Krasimirova Papucharova acquired in 2017 the Master's degree in Law from the Faculty of Law and History of the South-West University "Neofit Rilski". She has three years of experience as a legal advisor and one and a half years of experience in the compliance department of an IT distribution company.

II. Volume and structure of the dissertation.

The documents and materials submitted by the PhD student represent a complete set necessary for the lawful conduct of the defense. The dissertation in the appropriate form is accompanied by an abstract and a CV. The abstract meets the requirements regarding its content, corresponds to the structure and content of the dissertation, being its clear and accurate summary. In connection with the topic of the dissertation, the PhD student has three scientific publications.

The dissertation complies with the requirements of the Internal Rules for the Development of the Academic Staff at SWU "Neofit Rilski" (Adopted by Decision of the Academic Council of SWU "Neofit Rilski" on 20.04.2011, last amended and supplemented by Protocol No. 8 of the Academic Council of 15.05.2024) and as a quality meets the requirements for acquiring the degree of Doctor. Regulations for its implementation.

The structure of the dissertation is determined by the goals and objectives of the research and includes an introduction, five chapters, a conclusion and a bibliography of the literature used. The reference of the literature sources covers 33 titles of scientific literature, 15 Internet sources, 25 normative acts, 18 strategic acts, 13 sources of case law and 6 figures/tables. . The research methodology used is up-to-date.

The PhD student has fulfilled the minimum national requirements under Art. 2b, para. 2 and 3 of the RASRB and respectively under Art. 24, para. 1 of the Regulations for the Implementation of the Law on the Educational and Scientific Degree of "Doctor".

In the **introduction** , the topic of the dissertation research is outlined, the relevance and significance of the research is substantiated, namely the key role of international legal cooperation in the fight against cross-border crime and in particular in the context of progressive globalization and digitalization, providing new horizons for the perpetrators of crimes. The subject, purpose, research hypothesis and the tasks of the research are brought to the fore.

Chapter One, entitled "The Nature, History, Bodies and Models of International Cooperation in Criminal Matters", aims to trace the history of international legal cooperation, to

understand its models – that of mutual legal assistance and cooperation based on the principle of mutual recognition, examples of various mechanisms belonging to these models, the specific role of the competent institutions in the field of international legal cooperation (IPC) in criminal matters, a smooth transition towards defining how the complexity of Directive 2014/41/EU of the European Parliament and of the Council of 3 April 2014 on the European Investigation Order (EIO) supersedes the application for legal aid under the Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters between the Member States of the European Union (EU) of 2000 d. The evolution of the law of evidence in the EU is traced to the introduction of a comprehensive system for the taking of evidence in criminal cases, based on the principle of mutual recognition and covering all types of evidence and the establishment of common standards for the taking of evidence in the field of criminal proceedings through the establishment of the European Investigation Order (EIO) mechanism.

A second chapter entitled 'Analysis of Directive 2014/41/EU of the European Parliament and of the Council of 3 April 2014 on the European Investigation Order' provides an overview of key provisions of the SEPO, an analysis of the scope of the SEPO, pays particular attention to the admissibility of evidence collected through the EIO mechanism, examines in detail the concept of 'issuing authority' in the context of the application of the EIO and focuses on the grounds for refusal to recognise and execute a European Investigation Order.

A third chapter, entitled 'The European Investigation Order in relation to other forms of legal cooperation', examines the relationship between the EIO and other similar instruments for legal cooperation in criminal matters. There are difficulties in interpreting the regulations of the various instruments for legal cooperation in criminal matters between EU Member States and after the transposition and thus practical application of the EIO regulation.

The **fourth chapter**, entitled "Transposition of Directive 2014/41/EU of the European Parliament and of the Council into Bulgarian national law", examines the history of the adoption of the European Investigation Order Act in fulfilment of the obligations of the Republic of Bulgaria, a direct result of its membership in the European Union

Chapter **five**, entitled 'Transposition of the Directive by different Member States', examines the approaches used by EU countries to implement the provisions of the TPP, which can be classified into several groups: transposition into a specific law; transposition into a general law on the recognition of EU decisions in criminal matters; transposition by supplementing and/or amending the relevant Criminal Procedure Code in the country.

In conclusion, the author draws conclusions in connection with the analysis.

III. Characteristics and evaluation of the dissertation.

1. The work shall constitute a comprehensive and systematic examination of the European Investigation Order.

2. In terms of its volume, structure, content, as well as in view of the scientific literature and normative acts used, the depth of scientific analysis and the significance of the conclusions and scientific contributions, the work fully meets the criteria and requirements for monographic research.

3. The relevance and significance of the topic is very well substantiated and the structure of the dissertation research is methodologically correct and clearly built, arguments for the formed subject of the research are substantiated.

4. The development of the presented topic provides a kind of filling of the existing gap in theoretical and practical terms.

5. The author has shown independence towards the studied issues and has argued his conclusions.

6. The scientific apparatus is detailed, with punctual and precise citation.

IV. Publications on the topic of the dissertation:

1. Papucharova G., Short Profiles of Different European Investigation Order Domestic Regulations in the European Union, International Conference Knowledge-based organization, Vol. XXV, No 2, 2019; pp.169 – 175;

2. Papucharova G., The request for mutual assistance and the European investigation order – Is the modern legal assistance instrument better than its predecessor? International Conference Knowledge-based organization, Vol. XXVI, No 2, 2020; pp. 211 – 216;

3. Papucharova D., European Investigation Order and Joint Investigation Team – in the process of publication in the Law Journal of New Bulgarian University.

The presented scientific publications allow to supplement the dissertation, reveal part of the analysis of scientific and applied scientific contributions, as well as the author's achievements. They are distinguished by precision, analyticality and justification of the author's position.

V. Scientific and scientific-applied contributions to the dissertation.

The scientific and scientific-applied contributions to the dissertation are **numerous and have different weight and significance**. The most important, basic and essential contributions are as follows:

1. The work is the first Bulgarian detailed, systematic and comprehensive study of the issues of the European Investigation Order as a modern tool for international cooperation in criminal matters, with a strong focus on its European regulation and on the transposing national legislation of the Republic of Bulgaria. It includes an overview of scientific works directly and indirectly related to the topic by Bulgarian and foreign authors, case law from national and international justice, as well as other domestic and supranational acts and documents relevant to the EIO institution.

2. It is clarified in as much detail as possible how far the application of this system of legal cooperation in the field of evidence is extended and how the invalidation of the preceding EIO instruments is carried out. The main principles on the basis of which this form of cooperation operates are examined. The study goes through all the main moments of the life cycle of an EIO – from its issuance in the form of a single standard form, through its transmission, recognition and enforcement, making a detailed interpretation.

3. The author manages to analyse and clarify the content of the grounds for refusal to recognise and execute an EIO, which is key to a proper understanding of this legal institution and its application. The reflections made on the issue of the protection of fundamental human rights in the context of the application of the EIO are a fundamental aspect of this work and lead to logical recommendations for improving both the relevant text of the EIO, as well as in the amended after the Gavanozov II case of the Land Acquisition Act.

4. The general overview of the different types of transposition of the DIST in the Member States and the outlining of several short indicative profiles of selected national legislations results in the definition of specificities in the application of the EIO, of good practices and some gaps that are placed against the general background at European level and in particular against the background of the Bulgarian transposing law, lead to further recommendations to improve the application of this form of cooperation from both a practical and legal perspective.

5. The comparative legal analysis carried out between the EIO and other similar instruments for international cooperation in criminal matters identifies their common ground,

strengths and weaknesses and leads to a reasonable conclusion that, in many hypotheses, the EIO offers more effective and faster mechanisms for gathering evidence and has its own distinctive characteristics that make it highly specialized and effective in combating cross-border crime.

VI. Recommendations.

In view of the overall positive assessment of the dissertation developed by the PhD student Georgia Krasimirova Papucharova, I would like to make a recommendation for future research on issues related to theoretical knowledge and practical skills regarding the European Investigation Order. The PhD student should continue to follow the scientific publications on the topic, clearly and punctually highlighting his own opinion in his future publications.

VII. Conclusion.

Taking into account the fulfillment of all statutory requirements for the development and defense of a dissertation for awarding the educational and scientific degree of "Doctor", in accordance with Article 6, Paragraph 3 of the Law on the Development of the Academic Staff in the Republic of Bulgaria and Article 27, Paragraph 2 of the Regulations for the Implementation of the Dissertation Act, and in view of the overall assessment of the submitted dissertation, **I express my positive assessment of the dissertation and propose to the esteemed scientific jury to make a decision to award Georgia Krasimirova Papucharova the educational and scientific degree "DOCTOR" in the field of higher education 3. "Social, Economic and Legal Sciences", professional field 3.6. Law", PhD program "Criminal Procedure".**

Prepared the statement:

Assoc. Prof., Zhivko Angelov Velchev, PhD

15.05.2025

Sofia